

Arrest

nr. 70 142 van 18 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 1 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 juli 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2011 dient verzoeker een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie in, meer bepaald als partner in het kader van een duurzame relatie.

1.2. Op 29 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 22.03.2011 door G. M. {...}, geboren te Bodje/Dalaba, op {...}, van Guineese nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

☐ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat hij en de partner elkaar minstens één jaar kennen en elkaar in die periode minstens 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen OF één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, OF dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het K.B. 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

De volgende voorgelegde documenten vormen geen afdoend bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie:

- De foto's kunnen niet worden aanvaard als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie daar de data duidelijk aangebracht zijn met een balpen en niet op de foto's gedrukt staan. De data kunnen dus niet getoetst worden aan de realiteit.*
- De verklaringen van derden die werden aangevoerd hebben een gesolliciteerd karakter, kunnen niet aan de realiteit getoetst worden en kunnen bijgevolg niet volstaan als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.*
- Een treinticket op naam van betrokkene geeft aan dat hij over en weer gereisd is van Sint-Truiden naar Hasselt, maar zegt niets over de relatie.*
- De aangebrachte loonfiches zeggen niets over de relatie.*
- Uit de telefoonfacturen kan niet opgemaakt worden naar wie de partner van betrokkene telefoneerde*
- De brief van het advocatenkantoor dateert van oktober 2010 en gaat dus niet terug tot een jaar vóór de aanvraag*

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

(...)

De nota ingediend door de verwerende partij wordt ambtshalve uit de debatten geweerd wanneer zij niet is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 39/72."

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat op 6 augustus 2011 een afschrift van het verzoekschrift werd toegestuurd aan de verwerende partij.

Artikel 39/72, juncto artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn enig middel de schending aan van de Vreemdelingenwet en van het koninklijk besluit van 5 juli 2010, van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“dat het beroep van verzoeker gegrond is op de volgende middelen en grieven: dat de bestreden beslissing strijdig is met de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, met het K.B. van 5 juli 2010. met de beginselen van behoorlijk bestuur. o.m. het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. en met de motiveringsplicht in bestuurshandelingen: dat verzoeker immers wel degelijk met zijn Belgische partner een duurzame en stabiele relatie heeft, die voldoet aan de wettelijke criteria: dat de bestreden beslissing de bewijskracht van de voorgelegde documenten miskent; dat verklaringen van derden niet noodzakelijk een louter gesolliciteerd karakter hebben: dat er geen onderzoek is gedaan naar de echtheid van deze verklaringen: dat het nummer waarmee de partner van verzoeker herhaaldelijk telefoneerde. aan verzoeker toebehoorde; dat ook dit onderzoek niet is gedaan: dat in de motivering van de bestreden beslissing nergens sprake is van het document waaruit blijkt dat verzoeker en zijn partner al begin 2010 bij het stadsbestuur van Sint-Truiden inlichtingen hebben gevraagd over een huwelijk. d.w.z. ruim één jaar voor de aanvraag: dat het treinticket geen betrekking heeft op een reis van Sint-truiden naar Hasselt. maar op een reis van Oudenaarde naar Sint-Truiden; dat verzoeker destijds in Oudenaarde verbleef en met deze reis dus bewijst dat hij zijn partner toen al kende; dat de bestreden beslissing bijgevolg de inhoud van de door verzoeker voorgelegde bewijsstukken ofwel negeert. ofwel verkeerd interpreteert: dat één en ander een schending is van de motiveringsplicht in bestuurshandelingen. en van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel: dat de duurzaamheid van de relatie dient te worden beoordeeld op datum van de beslissing in graad van beroep: dat hoe dan ook vast staat dat verzoeker en zijn partner in oktober 2011 één jaar zullen hebben sarnengeleefd: dat verzoeker het Frans kiest als taal voor het verhoor ter zitting: dat het dossier van verzoeker bij de verwerende partij bekend is onder nr. XXXXX {...}; REDENEN waarom liet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behage: Bovenstaand verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren; Dienvolgens de bestreden beslissing van de federale staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid nietig te verklaren.”

3.2. Waar verzoekster de schending opwerpt van de Vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 5 juli 2010, wijst de Raad erop dat verzoeker nalaat te specificeren welke artikelen hij precies geschonden acht. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift immers op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Het middel is wat betreft de aangevoerde schendingen van de Vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 5 juli 2010 onontvankelijk.

3.3. Waar verzoeker inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4. Artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, op basis waarvan verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft aangevraagd, bepaalt het volgende:

“§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;”

Het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het KB van 7 mei 2008), zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 5 juli 2010 tot wijziging van verschillende koninklijke besluiten betreffende de toegang tot het

grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bepaalt in een tweede hoofdstuk de criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 3 van het KB van 7 mei 2008 bepaalt het volgende:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

- 1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;*
- 2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste één jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- 3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”*

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partnerschap met een burger van de Unie wenst te beroepen toe om, met alle middelen van recht, het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, alsook aan te tonen dat deze relatie al minstens één jaar duurt.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag volgende documenten voegde:

- een treinticket;
- zijn paspoort;
- de verklaring van wettelijke samenwoning waaruit blijkt dat verzoeker op 5 april 2011 verklaard heeft wettelijk te willen samenwonen;
- een attest van ongehuwd zijn;
- een geboorteakte;
- tickets voor een concert;
- verklaringen van derden;
- foto's;
- een document van 10 februari 2010 inzake inlichtingen over de voor te leggen akten bij een huwelijk;
- rekeninguittreksels;
- loonfiches van de partner en van verzoeker zelf;
- telefoonfacturen;
- brief van de advocaat van verzoeker van 19 oktober 2010;
- antwoordbrieven van de gemeente van 19 oktober 2010 en 16 september 2010.

Verzoeker diende aan te tonen dat hij en zijn partner elkaar minstens één jaar kennen en elkaar in die periode minstens drie keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal vijfenveertig dagen of één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft in casu geoordeeld dat de door verzoeker voorgelegde documenten geen afdoend bewijs vormen voor de duurzaamheid en de stabiliteit van de relatie.

In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van de door verzoeker voorgelegde documenten. Immers wordt gesteld:

“De volgende voorgelegde documenten vormen geen afdoend bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie:

- De foto's kunnen niet worden aanvaard als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie daar de data duidelijk aangebracht zijn met een balpen en niet op de foto's gedrukt staan. De data kunnen dus niet getoetst worden aan de realiteit.*
- De verklaringen van derden die werden aangevoerd hebben een gesolliciteerd karakter, kunnen niet aan de realiteit getoetst worden en kunnen bijgevolg niet volstaan als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.*
- Een treinticket op naam van betrokkene geeft aan dat hij over en weer gereisd is van Sint-Truiden naar Hasselt, maar zegt niets over de relatie.*
- De aangebrachte loonfiches zeggen niets over de relatie.*
- Uit de telefoonfacturen kan niet opgemaakt worden naar wie de partner van betrokkene telefoneerde*
- De brief van het advocatenkantoor dateert van oktober 2010 en gaat dus niet terug tot een jaar vóór de aanvraag.”*

Evenwel wordt – zoals verzoeker terecht aanvoert – geen enkele motivering gegeven omtrent het document van 10 februari 2010 inzake inlichtingen over de voor te leggen akten bij een huwelijk dat verzoeker eveneens bij zijn aanvraag gevoegd heeft, zodat dient vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dit document niet in zijn beoordeling van de aanvraag betrokken heeft en derhalve is uitgegaan van een onvolledige feitenvinding. Een schending van de materiële motiveringsplicht ligt voor.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 juli 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER